

Славянский; обаче всякое племя го говори от-
лично, та всякое племя като да има особенъ я-
зыкъ. Затова различаватъ языци Русский, Блъ-
гарский, Сръбский, Полский, Чехский и други
и всички-ты тѣн языци сж нарѣчія на единъ
Славянский языкъ. Отъ всички-ты Славянскы
племена Българе-ти най-напрѣдъ сж пріями
Христіанство. Това е станало въ девятый вѣкъ
и тогава за тѣхъ ся е прѣвело Священо-то Пи-
саніе и другы црковны книги на тѣхный языкъ.
Съ тоя прѣводъ Българский языкъ ся е възвы-
силъ до степенъ на писменъ языкъ. Другы славян-
скы племена, като сж ся крыщавали послѣ слѣдъ
българы-ты, тѣн сж земали отъ тѣхъ црковны-
ты книги; прѣведены на тѣхный языкъ. Това
е подало причина да употрѣбятъ и тѣн тоя
языкъ за писменъ. Така българский языкъ
отъ девятый вѣкъ станалъ писменъ языкъ за
нѣкои Славянскы племена, и тѣн сж го употрѣ-
блявали за такъвъ доста врѣмя, и спорядъ то-
ва сж го нарекли съ обще имя славянский.
Нѣкои спорядъ това имя, кое-то е дадено на
языка на црковны-ты книги искать да кажѣтъ
какъ той е былъ языкъ общій на всички-ты
Славяны конто сж употрѣблявали, прѣди да ся
раздѣлятъ на толкова племена, или народы,
сир. какъ това е пръвоначяльный Славянский
языкъ, още не разсыпанъ на рѣчія. То оба-